

לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים – מי שמאמין לא מפחד

מדרש משלי פרשה לא

לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים.
זו רחב הזונה, בשעה שבאו ישראל להחריב יריחו, לא נתיראה מהם, מפני שנתנו לה סימן, את תקות חוט השני

יהושע פרק ב, א-כד

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש
לאמר: לכו ראו את הארץ ואת יריחו
וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב
וישכבו שמה:

ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ:
וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו:
ותקח האשה את שני האנשים
ותצפנו

ותאמר: כן, באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין הם: ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה
הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום:

והיא העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג:

והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם:
והמה טרם ישכבו והיא עלתה עליהם על הגג:

ותאמר אל האנשים: ידעתי כי נתן ה' לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ

מפניכם: כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר

עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר הרמתם אותם: ונשמע

וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי ה' אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל

ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו נא לי בה' כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית

אבי חסד ונתתם לי אות אמת: והחיתם את אבי ואמי ואת אחי ואת אחיותי ואת כל

אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות:

ויאמרו לה האנשים: נפשנו תחיתכם למות אם לא תגידו את דברנו זה

והיה בתת ה' לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת:

ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת:

ותאמר להם: ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים

ואחר תלכו לדרךכם:

ויאמרו אליה האנשים:

נקים אנחנו משבעתך הנה אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הנה

תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אבדך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אבדך תאספי

אלך הביתה: והיה כל אשר יצא מדלת ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר

יהיה איתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו: ואם תגיד את דברנו זה והיינו נקים

משבעתך אשר השבעתנו:

ותאמר: כדברכם כן הוא!

ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון:

וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו:

וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם:

ויאמרו אל יהושע: כי נתן ה' בידינו את כל הארץ

וגם נמגו כל יושבי הארץ מפנינו:

מצודת דוד יהושע פרק ב פסוק א

(א) מרגלים חרש - מחפשים מחשבות הבריות אם נמס לבבם:

מצודת ציון יהושע פרק ב פסוק א

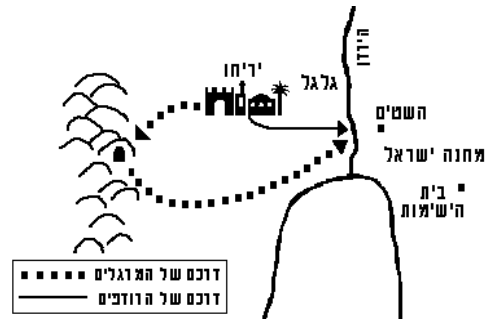
חרש - ענינו מחשבה כמו אל תחרוש על רעד רעה (משלי ג):

במדבר רבה פרשת שלח פרשה טז סימן א

שאיך לך חביב לפני הקדוש ברוך הוא כשליח שמשלח לעשות מצוה ונותן נפשו כדי שיצלה בשליחתו ואין לך בני אדם שנשתלחו

לעשות מצוה ונותנין נפשם להצליח בשליחותן כמותם שנים ששלח יהושע בן נון שנאי (יהושע ב) וישלח יהושע בן נון מן השטים

שנים מי היו שנו רבותינו אלו פנחס וכלב והלכו ונתנו נפשם והצליחו בשליחותן

במדבר פרק כה, א-ט

1

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב : ויתקראו לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן : ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף ה' בישראל : ויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נגד השמש וישב חרון אף ה' מישראל : ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור : והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדנית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד : וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו : ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל : ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף

יחזקאל פרק טז, כג-מא

2

ויהי אחרי כל רעתך אוי לך נאם אדני ה' : ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב : אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את יפנדך ותפשיקי את רגליך לכל עובר ותרבי את בתונותיך : ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את בתונותך להכעיסני : והנה נטייתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרךך זמה : ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת : ותרבי את בתונותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת : מה אמלה לכתך נאם אדני ה' בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת : בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך עשית בכל רחוב ולא היית כזונה לקלס אתנן : האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים : לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהבך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתונותיך : ויהי כך הפך מן הנשים בתונותיך ואחריתך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך : לכן זונה שמעי דבר ה' :

x2

כה אמר אדני ה' יעו השפך נחשתך ותגלה ערותך בתונותיך על מאהבך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם : לכן הנני מקבץ את כל מאהבך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגלית ערותך אלהם וראו את כל ערותך : ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה : ונתתי אותך בגדס והרסו גבך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוהו עירם ועריה : והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוה בחרבותם : ושרפו בתיך באש ועשו כך שפטים לעיני נשים רבות והשבתך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד :

מסכת סנהדרין דף קו עמוד א

3

אמר להם : אלהיהם של אלו שונא זימה הוא, והם מתאווים לכלי פשתן, בוא ואשיאך עצה : עשה להן קלעים, והושיב בהן זונות, זקינה מבחוץ וילדה מבפנים, וימכרו להן כלי פשתן. עשה להן קלעים מהר שלג עד בית הישימות, והושיב בהן זונות, זקינה מבחוץ וילדה מבפנים, ובשעה שישראל אוכלין ושותין ושמתין ויוצאין לטייל בשוק, אומרת לו הזקינה : אי אתה מבקש כלי פשתן? זקינה אומרת לו בשוה, וילדה אומרת לו בפחות. שטים ושלש פעמים. ואחר כך אומרת לו : הרי את כבן בית, שב ברור לעצמך. וצרצורי של יין עמוני מונח אצלה, ועדיין לא נאסר יין של עמוני ולא יין של נכרים. אמרה לו : רצונך שתשתה כוס של יין? כיון שתשה בער בו. אמר לה : השמיעי לי. הוציאה יראתה מתוך חיקה, אמרה לו : עבוד לזה! אמר לה : הלא יהודי אני. אמרה לו : ומה איכפת לך, כלום מבקשים ממך אלא פיעור, והוא אינו יודע שעבודתה בכך. ולא עוד אלא שאיני מנחתך עד שתכפור בתורת משה רבך, שנאמר +הושע ט'+ המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים באהבם

שמות פרק טו, יד-יז

שָׁמְעוּ עַמִּים יְרֻזּוּן חֵיל אַחֲזוּ יִשְׁבִּי פְלִשְׁתִּי : אִזּוּ נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֶמוּ רָעַד נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפְלֵ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךָ ה' עַד יַעֲבֹר עִם זֶו קִנְיִת : תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֶמוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת ה' מִקִּדְשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנוּ יְדִיד :

דברים פרק ד, לו-מ

וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ בְּכַחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם : לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ לְהַבְיָאֲךָ לְתַת לָךְ אֶת אֶרֶצְךָ נְחֻלָּה כִּיּוֹם הַזֶּה : וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשֵׁמִים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד : וְשִׁמְרַתְךָ אֶת חֻקֵּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וּלְבִנְיָדְךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תִּתְּרֶיךָ זְמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כָּל הַיָּמִים : פ

מב"ס הלכות יסודי התורה פרק א

הרי מפורש בתורה ובנביאים שאין הקדוש ברוך הוא גוף וגוייה שנאמר **כי ה' אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת**, והגוף לא יהיה בשני מקומות, ונאמר כי לא ראיתם כל תמונה, ונאמר ואל מי תדמיוני ואשוח, ואילו היה גוף היה דומה לשאר גופים.

ויקרא יח

אֵל תִּטְמָאוּ בְּכָל אֱלֹהִים כִּי בְּכָל אֱלֹהִים נִטְמָאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם : וְתִטְמָא הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עֲוֹנָה עָלֶיהָ וְתִקָּא הָאָרֶץ אֶת לִשְׁבִיָּה : וְשִׁמְרַתְּם אֶתְּם אֶת חֻקֵּי וְאֶת מִשְׁפָּטֵי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה הָאֲזָרַח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם : כִּי אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵל עָשׂוּ אֲנָשֵׁי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְתִטְמָא הָאָרֶץ : וְלֹא תִקָּא הָאָרֶץ אֶתְּכֶם בְּטִמְאַתְּכֶם אֶתְּהָ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם : כִּי כָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפֹשׁוֹת הַעֹשֹׂת מִקְרַב עַמָּם : וְשִׁמְרַתְּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם

מסכת זבחים דף קטז עמוד ב

דאמר מר : אין לך כל שר ונגיד שלא בא על רחב הזונה. אמרו : בת יי שנים היתה כשיצאו ישראל ממצרים, וזנתה כל מי שנה שהיו ישראל במדבר אחר נ' שנה נתגיירה, אמרה : יהא מחול לי בשכר חבל חלון ופשתים

משנה מסכת אבות פרק א

שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים :

מסכת סנהדרין דף עד עמוד א

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק : נימנו וגמרו בעלית בית נתזה בלוד : כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג - יעבור ואל יהרג, חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים

קֶשֶׁר הַבְּרִית וְהַטּוֹב הָעוֹלָמִי.

לט

הטעם העתיק של המילה, המעטת תאות המין, הוא חובק כללים רחבים של המדע. קשר הברית, להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו, של דעת אחדות ד', הקשור במילה משולב הוא עמה קשר עצמי.

5 מבשרו יחזה אדם אלוה. אם יש באדם כח לאחד את כל כחות נפשו וכל נטיותיו למטרה שכלית ומוסרית אחת, כבר רואה הוא את האחדות בעולמו הפנימי, והאחדות של העולם הכללי מתבררת אצלו יותר ויותר. וכשהוא מוצא שכחותיו פרודים הם, כשאינו יכול לצייר שלטון כללי על נטיותיו ותאותיו, אז מחליט הוא, שהעולם הגדול כמוהו מפורד הוא גם הוא, ושאינן אחדות במציאות.

10 התאווה המינית כוללת בעצמותה, ובסעיפי התאות החמריות הדמיוניות והרוחניות הכלולים בה, את החלק היסודי מכל הנטיות כולן. אם היא עומדת באדם במצב כזה, שהרוח האצילי שבו יוכל לעלות גם עליה להקיפה, לאחדה עם כל המון הכחות הגשמיים והרוחניים שבאדם למטרה אחת מוסרית עליונה אז האחדות מתגלה בעצמותו, וגילוי האחדות האלהית מתחזה בו בבשרו.

20 השיקוע של רוח האדם בתוך תאות המין עד לכדי צליפה גמורה, עד לכדי אוטם האידיאליות והמוסריות בחוגה, גרמה את תכונת הערלה. והמעמד הפתולוגי הזה הוא נושא עליו בגויה את האימוץ של נטיה זו בצורתה היוצאת מחוג האידיאליות והמסירה המוסרית המגמתית.

25 מובן הדבר, שההשקפה הפסימית בעולם, שהיא נאותה לירידה מוסרית, היא נותנת כח דוחף להנתקתה של תאות המין מן האידיאליות, שכיון שהמציאות בכללה היא רעה רבה, איך יהיה אידיאל להרבות יצורים אומללים. ולפי זה לכף הנטיה כולה אין שורש באידיאל, רק התפרצות התאווה היא שעושה את דרכה.

30 לא כן היא השקפת הטוב העולמי, ההשקפה האופטימית, של וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד, היא נותנת מקום לאידיאליות להתפשט גם על הנטיה המינית. ואם ירד טבע הבשר ויצר לב האדם עד כדי ההפתחותה

35 של הערלה, הנה יסול לו האדם את דרכו האצילית בתיקון ברית קודש, על ידי המילה, ואז ימצא את כל כחותיו נטויים למטרה כללית אידיאלית קדושה, ומבשרו יחזה אלוה, ויקדש את קדוש ישראל, ד' אחד.